

Fred i Kristus.

Kommer hid til mig, alle, som arbejder og er besværede, og jeg vil give eder Hvile! Mat. 11, 28.

Huormeget Arbejde og Besvær der er i Verden. Og hvor mange Slags Byrder og Besværligheder det syndige Menneske er underlagt.

Ikke alene legemlige Byrder og Besvær, der gjøde Kogemet til en Slave og Træl, men ogsaa sandelige Byrder og Besvær er vi ved Sunden underlagte. Disse Byrder er blevne saa tunge og svære, at de tæner med ganske at nedbryde og fordirve Kogeme og Sjæl for Tid og Evighed.

En Del Mennesker er sig disse Byrder bevidst, men Afslinder og atter Afslinder løfter og jidner under sine Syndebyrder uden at ville erkende, at de er Syndeslaver og Sunde-trælle. De mener sig endog at være lykkelige, ja, at de netop i disse Byrder har sit Livsmaal. Deres Higen og Stræben gaar ene og alene ud paa at tilfredstille sine syndige Begjæringer og Nyser. De arbejder og er besværede.

Der bde nævnes ikke alene saadanne, der ligger under for grove Kastet og Overtredelser som: Hov, Vold, Tyveri, Draktenstab og lignende, thi at disse er Slaver, der træller under Sunden, vil ingen negte. At de arbejder og er besværede, ja, at deres Byrder holdet paa at nedbryde baade Sjæl og Kogeme i Helvede, ved vi. Og enhver retsindige Mand vil tænkes over deres Trældom.

Men ikke alene grove Syndere er Trælle solgt under Sunden, men enhver Synder, og hvem er vel ikke en Synder og arbejder og er besværet, enten han er sig det bevidst eller ikke. „Over den, som gjør Synd, er Syndens Træl.“ Hvorledes trælle vel ikke mange, ja arbejder sig dødsdømt i denne eller hin eller flere syndige Begjærighedens Tjeneste?

„Enhver trælle, idet han drages og løstes af sin egen Begjærighed.“

Den ene er Slave i Sjertighedens Tjeneste. Hans Higen og Jagen gaar ud paa ene og alene at tilfredstille sin Sjertighed. Han søger sin Lykke for Tid og Evighed i at samle denne Verdens Gods og Penge, som Vild og Kust fordirve. Hans højeste Maal for dette Liv er Mammon og den vil blive hans evige Fordømmelse, saalandt han ikke omvender sig.

En anden er en Slave i Hergjertighedens Tjeneste. Hans Higen gaar ud paa at ma op til høje Embeder, høje Hæderposter, hvor han kan vinde sine Medmenneskers Smiger, Ros og Gunst. I Opnaaelsen af dette sit Maal løber han alt ind ja, endog sin evige Solighed.

Naar man naar op til Herrens svimlende Højder, hvor man kan beruse sig i Hindelsen af verdslig Hæder og Verdmæske, da mener man, at man skal leve lykkelig, ja, man tror der ved at kunne tilfredstille sin Sjæls inderste Trang. Og hvem kan vel være mere Slave end saadanne? Hvem er mere besværet end den, som paa denne Raade glemmer sin Gud og Skaber og forstømmer det ene Forbudne?

Allet andre er Slaver og Trælle under Pragtsygen. De har kun Die for denne Verdens Glitter og Glæde. De ofter al sin Tid, Penge, Arbejde, alt i Tilfredstillelsen af denne sin Lust. Høst da skler de sig lykkelige, naar de kan overtage sine Medmennesker, sin Omgangskreds i Pragt.

Der kunde vi saaledes blive ved og nævne den ene Dragelse og syndige Tillockelse efter den anden. Og den ene er ligesaa stor Synd for Gud som den anden, den ene ligesaa væmmelig og affjælig i Guds Sine som den anden. Gæter mener du, at den f. Eks. som træller under Nædelsesygen er en mindre Synder end den, som træller i Coerdaadighed, Veiindighed, raad den Snal, Had, Brede o. l.

Kjære Læser, ma du nu sige: „Jeg ma med Skam og Blushet høre mig for Gud.“ O jeg frejdes af denne eller

hin eller flere Kastet Hæderlighed. Jeg har anstrengt mig til det yderste, opbudt alle mine Kræfter for at blive et bedre Menneske. Jeg har kæmpet Dag og Nat med at opfylde Lovens hellige Raad. Men jo mere jeg har anstrengt mig, des mindre har det lykket mig.

Ja, saa er det. Du ser, at du frides af Djævelen, Verden og dit eget Hjød. Du lynder ofte, Lovens Raad hviler tungt paa dig, du kan ikke opfylde den. Du har anstrengt dig til det yderste, gjort alt, du kunde, og nu skler du dig træl under Syndeburden, du er dødsdømt, du holder paa at jegne om under din Synd. Du sler med David, at dine Synder er blevne dig for svære, som en tung Byrde, du ikke kan bære. Er du en saadan, so u ved Lovens er kommen til Syndsoekjendelse og Anger, da vel dig. Kristus indbyder alle, der træller under Sunden, til sig: „Kommer hid til mig, alle, som arbejder og er besværede, jeg vil give eder Hvile.“

Han indbyder alle at komme til sig. Du, som er besværet af din Syndeburde og som er bleven træl under den, gaa til den Herre Jesus Kristus. Han vil afløse din Byrde og give dig Hvile; thi han er død for Sunden og opstanden for vor Hæderlighed.

Du gaar da til Jesus, naar du ved Lovens Ord erkender din Synd og ved Evangeliet tror paa den Herre Jesus Kristus. Jeg tror, Herre, hjælp min Dantro.

Da vil du sige om dig selv: Jeg er den sidste blandt Syndere, men mig er Raade vederfaren.

Jeg er død og intet; men Kristus er mit Liv og alt. Jeg fornaar alt i Kristus, som gjør mig færl.

Da vil i Kristus saa Fred, idet du ved Guds Raade tror Syndernes Forladelse.

Du vil da begynde at forstå: Saa holde vi da for, at et Menneske bli-

ver reiseværdigjort ved Troen uden Lovens Gjertning. Af Raade er 3 frejste.

M a s s a.

[Avisindsendt fra Felt. St. A. Gjeltenesen.]

Den, som skal være Prest i Dawson, ma straks gjøre sig fortrolig med den Tanke, at han skal være Jeltprest. Han ma følge med den Hær af vort Folk, som drager frem og tilbage i Kampen for Guld. Hans Virkefelt vil være ude paa „the creek“, som man her kalder det, i Hospitaler, paa Bryggen, og lidt paa Høskellerne. Han ma være forberedt paa at kaste sit Brød paa Vandet og lade sin Gud og Herre sørge for Udfaldet. Den store Tanke, at Guds Rike er almindelig, det er, afspreedt over hele Verden, og at hver Sjæl er kostelig i Herrens Sine, maa han stadig holde frem. Den Tanke, at han skal saa sig en samlet Menighed og saa kjendte og kjære ved sin Side, det sammen med ham skal opbygge Guds Huse, ma han lade være. Istedet ma han ved Omgang og Samtale med Landsmænd saa snart sagt alle mulige Maader sørge at række dem det Brød, som Massas Guld ikke kan købe. I denne By, hvor der i Norenes Løb har vanket saa mange Afslinder af vort Folk, er der for Tiden 3 Familier, som eier sine Hjem og er bosatte her. Og selv disse har den Tanke, at de om et Aar eller to skal flytte tilbage til Staterne og der tjøde sig et nyt Hjem og tilbringe Resten af sine Dage.

Den Tid, jeg var i Dawson, sgle jeg at sætte mig ind i Stillingen og travlede omkring, det bedste jeg kunde. Vied hver Vaad, som kom ind, sandt jeg mange norske, men de blev borte lige saa hurtigt, som de kom. Arbejdet kan her friste til Modløshed, men det har ogsaa sine lyse Sider. Aldrig har jeg truffet Folk som glæde ved at møde en Prest som her. Og aldrig har jeg været paa noget Sted,

hvor det var saa let at saa en hjerter og fortrolig Samtale med en om det ene forudne som netop her.

Ja, kjære Læser, naar du venter din blandt denne brogede Mængde paa Alailas Guldfelter, naar du en levende Jernemasse af, hvor langt og hullt alt menneskeligt er, og hvilken Værki der er i det Guds Ord, som er kosteligere end Guld, ja, meget fint Guld. Mange af os, som er vokset op under Kirkens Bølgeløse og Dugge ved ikke, hvor godt vi har det. Det er først, naar vi kommer ud paa Guldfelterne, vi skjønner, hvor godt vi havde det.

Kjærlig den er et gammelt Hus,
Saaet om end Tønderne falder,
Taaresind mange saar i Grund,
Kjærlig end fine og helde,
Kaldet paa gemmel og paa ung,
Held og paa Siden ind og tung,
Sag har den evige Guld.

Dawsons Gravplads.

En Dag besøgte jeg Dawsons Gravplads. Den er meget liden og ideoer saa bliver begravne der. Alle beder om, at man vil bringe deres Lig hjem og begrave det der. Paa Gravstøtterne saa jeg følgende norske Navne: K. L. Flugstad, død 24de Marts 1903. Henry Pedersen, død 28. April 1903. Kristian Pedersen, død 24. April 1907. Ene Anderson, død 31e Mars 1905. Neta Hansen, død 14de Dec. 1906. Mauritz Strandberg, død 4. Dec. '04. Severin Gravdal, død 23. Jan. '04. E. G. Gustafsen, død 23. Jan. '01. J. G. Johnson, død 30de Jan. '05. E. W. Carlsen, død 12de Mars '07.

Gravpladsen ligger paa en veirhaard Blet, men er ellers nok saa vakker. Her er flere aabne Grave og man fortæller, at de maa graves om Sommeren: thi om Vinteren er Jorden frojel, saa den er stivhaard. Selv om Sommeren maa man grave nogle Tommer ad Gangen og saa lade Jorden sine sig, førend man fortæller. Lig, som i længere Tid har været i Graven og er blevet taget op, er fundne i samme Tilstand, som den Dag de blev begravne. "It is our cold storage", siger den grove Alondiler, som er med mig. Og her hviler da disse Gu døde. Her er de ved Keffens Ende. Og dernede ser jeg Alondile Silver. Den stikker lige saa feunt og rolig som den Dag, da "Dawson Charlie" og "Skookum Jun" først fandt Guld ved dens Bred. Stilig og betyningssløs fortæller den sin Helse mod Havet og overlader alt Rav og Jag efter Guld

til os Mennesker. Hvem maa ikke her tænke paa Bibelens Ord: "Er ikke et Menneske i Steid paa Jorden, og hans Dage som en Daglammer?"

Fra Livet.

Om en af dem, som hviler her, fortæller følgende: Han var med over Chileot Pois i 1898. Han har ikke alene sit eget Gode, men hørte sig ud til andre. Da han ved haardt Arbeide havde tjent sig nogle tusind Dollars, drog han tilbage til sin Barndoms Hjem, det nordlige Norge; men kom inden et Aar tilbage med sin unge Brud. Hun var en færdig flink og opofrende ung kvinde og delte troelig alle Strabadier med ham. De kjøbte da en "Option" paa en Guld-"Glau", en 30 Mil fra Dawson, og om Vinteren arbejdede han paa den, medens hun lopte for Mændene i Campen. Men Lykken vendte sig. Han blev syg, og da man prøvede paa at tage ham ind til Dawson i den frygtelige Kulde, døde han undervejs. Nogle Maanedere senere fødte hun sin Værn, men var saa daarlig, at det saa ud, som om hun skulde følge ham i Graven. Men hun var ung og stærk og kom sig, og nogle Uger senere tog hun farvel med Alondile og Guldfelstimen og alt. Da hun stod paa Bryggen med sin lille paa Armen, sagde hun: "To Aar siden var jeg en ung Pige i Norge; nu staar jeg her som Moder og enke. Det hele synes mig som en Drøm." Derpaa tog hun ombord og reiste hjem til sin kjære Helgeland.

Uhyggelige Mindre.

Jeg er bleven kjendt med Kapteinen paa vor Vaad, og han var saa venlig at gaa med og vise mig en af Dawsons berøgtede Dansehuler. Her var Orkestret, hvor Eugene Schmitz for nogle Aar siden spillede, han som senere blev Borgmester i San Francisco. Her stod et Bord, over hvilket han havde spillet bort \$200,000 i en eneste Nat. Her var det, at folk i 1898 og '99 kappedes om at kaste bort sit Guld. En Kasse af kostede fem og Champagne tyve Dollars. Der fandtes Repræsentanter fra alle mulige Lande og Samfundslag, Lykkesjagen. Men da de fandt Guld, var de lige saa angivelige at blive det kvit, som de før havde været for at finde det. "Tas camp has gone crazy", sagde Kapteinen, og i det havde han vist ret.

Dawson har faaet god Tid til at

angre sin Galskab. Den ligner nu en dead camp. Intet Sied kommer dette Kætere tilhøve end ude paa de berømte Bonanza og Eldorado Creeks. Hvor i gamle Dage alt var Liv og som et Eventyrland, herfter der nu Stillehed, og Modløshed er stemplet i de fleste Blit. Alle taler om en svunden Tid — om gamle Dage, da Jormuer fandtes paa en Dag. Jeg gik opover Eldorado og Bonanza og saa det Felt, hvorfra man har taget et hundrede og tolv Millioner Dollars. Jeg saa kun hist og her, at nogen arbejdede, ellers var alt forladt. Det fortæller, at Guggenheim Syndikatet har kjøbt de fleste Claims og ved sit fine Maskineri vil han arbejde over igjen den Sand og Sten, som man i gamle Dage vragede. Han vil bygge Sluser og lede Vandet hid og vasse ud Guld til Bonanza og Eldorado er lige saa fattige som en Sump paa Jowas Prairier.

Norske Navne.

Blandt de første Giere af disse Claims finder jeg mange norske Navne. Saaledes finder jeg her i det rigeste Strøg kjendte Navne som følgende: Halsel, Erikson, Brufeth, Ynglo, Anderson osv. De fleste af disse har prøvet paa sin Algdøm og lever nu i vandre Hjem i Staterne eller i Norge.

Ved Sammenlæbet af disse Creeks ligger en liden By, som hedder Grand Forks. Den har ogsaa spillet sin Rolle, og man holdt Hus saa det havde Stik her i gamle Dage. Nu er den forladt. Det er bare nogle saa norske iagen og de som kan, sælger ud og drager sin Vel.

Et Kjærlighedsbrev.

Som jeg vankede omkring blandt al denne fordums Storhed, havde det en underlig Virkning paa mig. Jeg holdt paa at blive vemodig. Da stødte jeg paa noget, som bragte Latterloven frem. Det var Prædestykket af et Brev, som saa ved Eldorado No. 3 above. Det viser, hvorledes disse Eldoradokætere er lig os andre dødelige, og at der gives en Lykke, som selv en Bonanzaner ikke kan kjøbe. Brevet var et rigtig Kjærlighedsbrev og den Del, jeg fandt, lyder som følger:

"Bonanza den 2die Feb. 1907. Kjære usorg emmelige Kristine.

Ignat til jeg Brev fra dig, som jeg for længe siden havde opgivet Haab om at saa Underretning fra. O vent

Hildebrand & Gor,

Lever, Malter, "Vincent", "Kjøge", "Kølling", Seng, Tis og Smitel, Cans, etc. Vi tjener det her og hjerte Bæret.

67 Commercial St., Astoria, Ore.

S. LAUSSEN.

E. EILERTSEN.

Trommalds Pharmacy

(Norsk Apotek.)

1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

Tel.: Main 304

Standinartist

Begravelsesbureau

C. O. LYNN.

Eastern Main 714.

GAFFNEY & LYNN.

1945 Tacoma Ave.

Office Phone Red. 336
Residence Phone Red 8081

F. J. LEE

PHOTOGRAPHER

1535 COMMERCIAL ST.

Cor. Jefferson Ave

TACOMA — WASH.

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE

516 So. Hill St.

Largeoverfor Central Park

Los Angeles, Cal.

Høndelig Bæret, God Betjening, Maden i alle Omstændigheder og alle andre tjenester som behøves.
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot

Reasonable Rates

Transients a Specialty

Free baths.

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

100 1/2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinaviske :: Apotek.

Alle skandinaviske Mediciner reholdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjöbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blok).

Er den eneste norske Skohandler i

Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Jubelerere og Optikere.

Vine underliges af undersøgte Optikere frit. — Handler med Diamanter, Ure, Guld og Sølvvarer. Ure repareret.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

hvilken Overkastelse, da jeg aabnede Brevet og så se, at det var fra dig. Da jeg læste Brevet, tænkte jeg, at dette her ikke kunde være fra dig, men maa være nogen anden Soldat, som har skrevet det. Jeg gjenneingik Brevet 2-3 Gange og saa paa Skriften. Da sagde jeg til mig selv: Det er din Haandskrift, det kan ikke sias feil.

Ved Hensyn til det i dit Brev omtalte, skal jeg nu svare videre. Du undres paa, at jeg ikke har skrevet til dig paa saa lang Tid. Husk du, hvad du skrev til mig, og hvorledes din Moder og dine Søstre saa paa mig med Forarg? Siden jeg kom hertil, skrev jeg et Brev til dig. Til Gjengjæld imet Svar. Det var for- faldt mig, at du ikke kunde indbefomme mine Forhaabninger. Men nu kommer noget ganske andet for Dagen osv."

Kapiteinen siger, at imorgen maa vi være færdige. Da skal vi ombord og fælle nordover Huson 1600 Mil til St. Michaels.

Kjæfted fra Dawson.

Der var flere nytte ved Bryggen for at sige Farvel, da vi forlod Dawson. Ombord var der ogsaa flere, saaledes nogle norske Piger, som stude til Fairbanks, hvor de ventede at saa \$100 Maanedes for Husarbejde. Disse Piger var fra Seattle og tilhørte det Past. Studs Ungdomforening. Saa havde vi ombord Arndt Gaarvel, som kom direkte fra Pacific Lutheran Academy i Parkland. Han bad mig hjælpe Veretne ved Skolen, og jeg holder hermed mit Løfte.

Redover Huson.

Saa glæder vor Baad nedover Huson. Vi har foran os en fløje paa 1600 Mil. Huson, som før var saa liden, bliver nu større og større og ved Mundingen skal den være 60 Mil bred. En 60 Mil nedenfor Dawson har vi Eagle City og man viser os det Sted, hvor Kapt. Koalmanndsen kom over og før første Gang paa 3 Aar saa andre hvide, end sit Følge. Ved Fort Huson er vi ovenfor Polar Circle. Flere er oppe for at se Midnatssolen, men andre søger af Helheds hensyn den Sørke og No, som Skoven giver, og gaar tilfæds. Vor Løds er en Indianer ved Navn Silas. Han er født her ved Elven og kender den som saa andre. Man fortæller os, at Indianerne er de dugtige, men man kan ikke stole paa dem; thi de kan ikke lade Brændevin i Fred.

Derfor kommer der flere og flere Mississipi Pilots, og Indianernes Væle er snart forbi.

Ved Bredderne ser vi lange Cordwood Piles. Indianerne har i flere Aar solgt Ved til Dampbaadene; men nu har man i de sidste Baade, som farer mellem Dawson og St. Michaels indsat Oilburners, saa at ogsaa her bliver Indianernes Nytte illovers. En Dag saa jeg en liden Indianergut komme springende ned og vifte til Kapiteinen, at de havde Cordwood tilsalgs. Den lille Skælle viste af alle Kræfter, og da vi var komne langt forbi, saa jeg, hvorledes han endnu stod paa sin Post. Jeg ved ikke hvorfor, men denne lille Gut gjorde et uudsætteligt Indtryk paa mig.

Forøvrigt tør jeg ikke sige meget om Huson, thi jeg er ellers profasist. En gang vil der komme en Digter, som magter at skildre det store og græbende her, og en Skriftnet vil komme, som har Evne til at male Solnedgang paa Huson.

St. Michaels.

I Andreosky traf jeg en Landsmand ved Navn Anders Fredriksen. Han er født i Debat i 1844 og kom til Alaska i 1873. I 34 Aar har denne Nordmand været her i St. Michaels eller Andreosky. Han har saa godt som glemt sit Modersmaal. Han er gift med en russisk Kvinde og har voksne Børn, som alle taler engelsk og russisk. Han tog mig ind i sin Parlor og gjorde mig bekendt med sin Husfru. Han er den eneste hvide Mand paa Stedet. Der er blot 4 Husse at se og yderst trist. Jeg syntes ikke at kunde holde det ud i de saa Tæner. Baaden laa der, og her havde han været i 34 Aar! "Den første Winter troede jeg, at jeg maatte blive gal", fortalte han mig, "men lidt efter lidt levede jeg mig ind i Forholdene og nu længter jeg ikke."

I Nome.

I St. Michaels laa jeg i 2 Dage. Det er ogsaa et yderst trist Sted. Jeg vilde saa gjerne hørt Gudstjeneste der, da der var mange rejsende i Byen over Søndagen. Men der var blot 2 Kirker, den ene romersk og den anden græsk-katolsk, og da var der ikke stor "Show" for en Lutheraner. En Lugbaad stude over Behringiden til Nome og jeg greb da Muligheden og kom mig ombord.

Og saa naaede jeg efter en fløje paa 4000 Mil mit Bestemmelsessted

— Nome. Det er den sidste By, jeg har seet, siden jeg reiste hjemmefra. Jeg gik straks til Byens 2 Dagblade og fik den sædvanlige "write up", og inden Dagen var over, havde jeg truffet mange Landsmænd. Blandt dem kan nævnes Advokaterne Lomen, Thuland og J. W. Arclander, Brødrene Kavler, Hovick, Lars Høem, Johan Christensen og Abrahamsen fra Ballard, Althei, Albert Jørgen og mange andre. De har alle vist mig stor Venlighed.

En af de første til at byde mig velkommen var Advokat Arclander, som er her paa Besøg. Han udvalte sin Glæde over, at en lutherisk Prest var kommen hertil og dannede mig Guds Besigtelse. "Jeg har ofte tænkt noget burde gjøres af den lutheriske Kirke paa dette Sted", sagde han, "og jeg glæder mig over, at der nu er en Prest paa Stedet og at noget skal gjøres."

Jeg ser mig nu om efter Hus, eller Cabin, som man her kalder det. Lidt senere vil jeg søge at saa kjøbt et passende Hus. Det skal blive Nordens lutheriske Prestegaard og jeg haaber, at Missionens Venner vil være med og stude Foretagendet. Der vil vi helse Jesu Hane ved Behringidens Bredder og bede Kirkens Herre velsigne vor Gjerning.

Om Søndag Kl. 3 skal der holdes Gudsstjeneste her, og Lørdag Aften skal jeg til Bryllup. Brudgommen er George Lomen og hans Brud er Miss Weiss, som just er kommen helt fra St. Paul for at egte den Mand, hun elsker.

Og nu maa "Herald" hjælpe mine Nærlighed, samt Bedre og Søstre hjemme i Staterne. Der kan nu ikke blive flere Breve, førend jeg har besøgt Værnehjemmet ved Zeller. Der bliver nok andet at bestille her i Nome end at skrive Breve. Der skal være mange af vor Folk ude paa "The Creek" — isdels mange Mil herfra. Jeg vil derud med det første. Jeg har truffet bare 3 norske Børn, siden jeg kom hid; men jeg haaber at kunne begynde at leve i Statelønnen med dem snart. Folk, som har smaa Børn, bør ikke flytte til Alaska. Winteren er for lang og bæst for de smaa, som da maa være indeslængte.

"Se paa den lyse røde Lap."

Pres. Tel. Ballard 300 Doctor Tel. Ballard 106
W. T. Christensen,
Korset Læge og Kirurg.
Kontor: 11-12 Jern. 3-4 Ulfers.
Room 1 og 2 Almsed Byg., Ballard Wa.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 PAC. AVE. TACOMA, WASH.

Dr. Louis S. Schreuder
Korset Læge og Kirurg.
Kontor: 10-12 Jern., 2-4 Ulf. 7-8 Ulfers.
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND **BLODGETT**
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES: Office Main 105
Residence: Red 3081
 Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wa.

ROB'T. W. COLLINS
SEIT & WIDENER BROS.,
handler med Real Estate og faste
Landskøbsomme. LAND
COEUR D'ALENE, IDAHO

Lien's Pharmacy
Standsvæbist Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow
House
Furnishing
Company.
Complete udvalg a
Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
295-27-29 RIVERSTRE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 264

Sand tilsalgs.
Om nogen vil have et pent Stykke
Sand, bør han henvende sig til R. C.
Hoe, Parkland, Wash. Han har
flere Stykker baade "improved" og
"unimproved", som han sælger til ri-
melig Pris. 27

"Pacific Herald."

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbyterien for PacificDistriktet af den Nordre Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Ordal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Prens, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besøges af Pastor G. M. Tjernagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
i Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Merik

Alt vedrørende Redaktionen sendes fra nu af til 1460 Humbolt Street, Bellingham, Wash.

Alle Brevblade vil venligst merke sig denne Adresseforandring.
O. J. Ordal

I dette No. findes to Højskræve fra Past. W. H. Christensen. Da vi haaber, at allerede i næste No. vil adskillige Nyheder komme fra Synodemødet i Dakland, Cal., vil vi denne Gang lade begge Brevene faa Plads. Læserne bedes læse disse Breve. Dernæst, naar Brevene er læst, glem ikke at bede for Missionæren der nord og for hans Arbejde. Kirkens Herre ledsage, styrke og velsigne ham!

Synd.

Synd hedder i Skriften ikke blot den udvortes Gjerning med Legemet, men al den Virksomhed, som i Forbindelse dermed rører og bevæger sig for at iværksætte den udvortes Gjerning, nemlig Hjertets Grund med alle Kræfter. Ligesaa betyder Ordet *g j d r e*, at Mennesket falder ganske hen i Synden og begaar den. Thi der sker ingen udvortes Syndens Gjerning, uden at det hele Menneske gjør den med Legeme og Sjæl. En hervedskohed ser Skriften ind i Hjertet og paa al Synds Rod og Hovedkilde, som er Vantroen i Hjertets Grund. Nge-

jom altsaa Troen alene gjør rejsfærdig og bringer Aanden og Lysten til gode udvortes Gjerninger, saaledes slynder alene Vantroen og opvækker Skjædet og Lysten til onde udvortes Gjerninger, ligesom det stete med Adam og Eva i Paradis, 1 Mos. 3, 6.

Derfor kalder Kristus alene Vantroen Synd, idet han siger, Joh. 16, 8: Aanden skal overbevise Verden om Synd, fordi de ikke tror paa mig. Derfor er det ogsaa, at der, førend gode eller onde Gjerninger fremkommer som de gode eller onde Frugter, først maa findes i Hjertet Tro, eller en Vantro som al Synds Rod, Saft og Grundkraft, som derfor ogsaa i Skriften kaldes Slangens Hoved og den gamle Drages Hoved, som Kvindens Sæd, Kristus, maa slynderknause, saaledes som det blev Adam forjåttet, 1 Mos. 3, 15.

Mellem Naade og Gave er der den Forskjel, at Naade egentlig betyder Guds Hjælp og Gavn, som han hos sig selv har til os, af hvilken han bliver bevæget til at udhæle i os Kristus og Aanden med hans Gaver; ligesom dette bliver klart af Rom. 5, 15, hvor han siger: Naade og Gave ved det ene Menneskes, Jesu Kristi Naade osv. Skjult nu vel Gaverne og Aanden daglig slynder i os og dog ikke er fuldkomne, saa at der altsaa endnu bliver onde Lyster og Synd tilbage i os, hvilke strider mod Aanden, som Paulus siger Rom. 7, 19 ff. og Gal. 5, 17, og som Striden mellem Kvindens Sæd og Slangesåden ogsaa er forkyndt i 1 Mos. 3, 15, saa gjør dog Naaden saa meget, at vi for Gud bliver regnede for ganske fuldkomne rejsfærdige. Thi hans Naade deler og udfylder sig ikke, ligesom Gaverne gjør, men optager os ganske og aldeles i hans Hjælp for Kristi, vor Forbeders og Midlers Skyld, og fordi Gaverne er begyndte i os.

Saaledes forstaar du da Rom. 7, 15, hvor Paulus endnu anklager sig for at være en Synder og dog i 8. Kap. siger, at der ikke for de ufuldkomne Gavers og den ufuldkomne Naads Skyld er nogen Forbømmelse for dem, som er i Kristus. For det endnu ikke døde Skjæds Skyld er vi endnu Syndere; men fordi vi tror paa Kristus og har Troens Begyndelse, er Gud os saa gunstig og naadig, at han ikke vil agte eller dømmes saadan Synd, men handle med os efter Troen i Kristus, indtil Synden bliver dødt.

Tro.

Tro er ikke den menneskelige Jubbildning og Ord, som nogle anser for Tro. Og naar de da ser, at der ikke følger nogen Forbedring i Levnet eller nogen gode Gjerninger, og dog høre meget og kunne tale meget om Troen, falder de i Vildfarelse og siger, at Troen ikke er nok, man maa ogsaa gjøre Gjerninger, dersom man skal blive from og salig. Dette kommer deraf, at naar de hører Evangeliet, saa farer de frem og gjør sig af egne Kræfter en Tanke i Hjertet, som siger: Jeg tror; det anser de da for en ret Tro. Men ligesom det er en menneskelig Jubbildning og Tanke, som aldrig gaar til Hjertets Grund, saaledes virker den heller intet, og der følger ingen Forbedring derpaa.

Men Tro er en guddommelig Gjerning i os, som forvandler os og slyder op paa os af Gud, Joh. 1, 13, og døder den gamle Adam, gjør os til ganske andre Mennesker af Hjerte, Sind og alle Kræfter og fører den Hellig-Aand med sig. Ja, Troen er en levende, virksom, dristig, mægtig Ting, saa at det er umuligt, at den ikke uden Viladelse skal virke det gode. Ikke heller spørger den efter, om man skal gjøre gode Gjerninger; men førend man spørger, har den gjort dem og er altid i Virksomhed. Men den, som ikke gjør saadanne Gjerninger, er et Menneske uden Tro, som famler og ser omkring sig efter Troen og gode Gjerninger og ved hverken, hvad Tro eller gode Gjerninger er, men dog med mange Ord vanjer og sladrer om Tro og gode Gjerninger.

Tro er en levende, frimodig Fortrøstning til Guds Naade, saa vis, at man intet Gange skal dø derpaa. Og denne Fortrøstning til og Erfkendelse af den guddommelige Naade gjør en glad, freidig og vel tilmode for Gud og alle Skabninger, hvilket den Hellig-Aand virker i Troen. Derfor bliver Mennesket villigt og jaar lyst til uden Tvang at gjøre enhver god, tjene enhver og lide allehaande, Gud til Behag og Lov, som har bevist ham saadan Naade; saa at det er umuligt at stille Gjerningerne fra Troen, ja ligesaa umuligt, som Forbrænding og Lys kan stilles fra Jlden. Derfor tog dig lagt for dine egne Tanker og for unyttige Snakker, der ville være floge til at dømmes om Troen og gode Gjerninger og

dog er de sidste Taaber. Ved Gud, at han virker Troen i dig, ellers bliver du vel i Evighed uden Tro, hvad du saa end vil eller kan finde paa at gjøre.

Retfærdig er nu en saadan Tro, og den kaldes Guds Retfærdighed eller den Retfærdighed, som gjælder for Gud, fordi Gud giver den og regner den for Retfærdighed for Kristi vor Midlers Skyld, og den gjør Mennesket saadant, at det giver enhver, hvad det er skyldigt til. Thi ved Troen bliver Mennesket uden Synd og jaar lyst til Guds Bud; dermed giver det Gud hans Rette og betaler ham, hvad det er ham skyldigt. Men Menneskene tjener det villigt med, hvad det kan, og betaler dermed ogsaa enhver. Denne Retfærdighed kan Natur, fri Villie og vore Kræfter ikke tilvejebringe. Thi ligesom ingen kan give sig selv Troen, saaledes kan han heller ikke borttage Vantroen. Hvorledes vil han da borttage en eneste, endog den mindste Synd? Derfor er det, som er udenfor Troen, eller som sker i Vantro, Rom. 14, 23, altsammen falsk, Hytteri og Synd, det maa nu end gliante saa meget det vil.

Skjød og Aand maa du her ikke forstaa saaledes, at Skjød alene skal være, hvad der henhører til Ukyndighed, og Aand, hvad der hører til det indre i Hjertet. Men Skjød kalder St. Paulus ligesom Kristus, Joh. 2, 6, alt, hvad der er fædt af Skjød, det hele Menneske med Legeme og Sjæl, med Fornuft og alle Sandser, fordi altsammen hos ham traagter efter Skjød; saa at du ogsaa ved, at den kaldes Kjædelig, der uden Aanden digter, lærer og snakker meget om høje aandelige Sager, saaledes som du vel kan lære dette af Opregnelsen af Skjødets Gjerninger, Gal. 5, 19, 20, hvor han ogsaa kalder Partier og Kvind Skjødets Gjerninger. Og Rom. 8, 3 siger han: Loven var kraftløst formædelt Skjød; hvilket ikke kan siges om Ukyndighed, men om alle Synder og allermost om Vantroen, som er den allermost aandelige Last.

Paa den anden Side skal du ogsaa vide at kalde den aandelig, som omgaaes med de allermost udvortes Gjerninger, saasom Kristus, da han vaskede Disciplenes Fødder, og Petrus, da han førte Skibet og fishede; saa at altsaa Skjød er et Menneske, der udvortes og udvortes lever og virker for, hvad der er til Skjødets Nytte og

tjener til det smukke Liv, og Mand et saadant, som indvortes og udvortes lever og virker for, hvad der tjener Manden og det kommende Liv.

Uden saadan Forhaeelse af disse Ord vil du ingenstunde forstaa, enten dette St. Pauli Brev (til Romerne) eller nogen Bog i den hellige Skrift. Derfor vogt dig for alle Læsetere, som bruger disse Ord anderledes, de være nu hvilke de ville, om det saa end var Hieronymus, Augustinus, Ambrosius, Origenes og deres Lige eller endnu højere Folk. — Luther.

Overalt Korset.

En Mand, som intet vilde vide af Kristi Kors, tog sig for at bygge et nyt Hus. Han vilde have Huset saa bekvemt og vakkert, som det var muligt; kun en Ting skulde være bantvist fra hans Hus, Korset. Da nu Huset med dets prægtige indre var færdigt, besaa en af hans Venner det. „Du har ikke valet for store Forventninger hos os, naar du har sagt, at du ikke vilde lade noget mangle i Huset's Indretning. Men sig mig dog, hvad har bevæget dig til at forandre din tidligere Henfækt, og anbringe saa mange Kors, baade store og smaa, som nu midter os overalt i Huset?“ „Jeg forstaaer dig ikke,“ sagde Huset's Herrer, „jeg har ikke paa noget Sted ladet anbringe noget, der har den mindste Lighed med Korset's Tegns.“ „Men det har dog ikke lykkes dig at udføre dit Forset,“ sagde Vennerne. „Se vinduet derborte, Huderne i det bliver stille fra hverandre ved Stammen og Armen af et Kors. Disse Døre kan trods alt, hvorat de er smykkede, ikke skjule denne Grundform, Korset's Skikkelser: kommer igjennem i den Maade, hvorpaa Bæggene er malede med vandrette Linjer boarne af Søiler. Og om du saa overalt vilde skjule det, skulde jeg kunne paavise for dig, hvorledes især Klæder, som overfløjer hverandre og saaledes danner et Kors, gjenligner sig i den Maade, hvorpaa dit Hus er indrettet op, lige fra Grundmuren til Taget.“

I disse Ord ligger der en Sandhed. Mange Menneſter bygge sig i sin jordiske Tilværelse et stort Palads, i hvilket Selvbehagets fluffende Hedne Speil og Velværetets behagelig smukke Huder skal kaste dem Modelse, medens de omhyggelig søger at skjule alt bort, som minder om Kristi Kors

og det Kors, vi skal tage op og bære efter ham. Og dog strækker Korset dem overalt sine Arme indde, og engang maa de aabne sine Øjne til at se, at Korset enten er dem til Hjælp eller til Dom.

Ligesom Skjæterne i Syden ser op efter Korset's Vilsede paa Himmelen, saa lad os stue opad til Korset, indtil engang Korset paa os Grav skal vide om, at vi ved Korset er komne til Kronen. D. L.

Tilid.

En Amerikaner, som i nogen Tid havde reist omkring i Europa i Kortretninger, hanjede nogle Lige i Paris, hvor han blev meget hestig sig og sendte derfor Bud efter en af de bedste Læger. Da denne havde undersøgt ham, sagde han:

„Min Herte, De er færdig sig; De har alle Værelser paa en Sygdom, hvis Afgang i de fleste Tilfælde er Døden. De vil i Vædet af et eller to Døgn falde i en aldeles bevidstløs Tilstand, hvori De bliver, indtil De enten dør eller rejser over Sygdommen, som dog vil gaa meget langsomt. Udvalgt Dem derfor allerede idag en velkonditioneret Mand, til hvem De kan betro Deres Penge, Værdier, Brev og alt, hvad De ønsker at meddele Deres Slektninge og Venner i Hjemlandet. Skaf Dem derfor den bedste Sygepleie, De kan faa, og forsøg saa, om De kan vinde Sejler i Kampen imod Sygdommen og Døden.“

Den unge Gentle ved disse Ord fik Ansiget i Pudsen og græd. Efter en Stunds Betænkning vendte han sig til Lægen, som indlæst sig ind i hans Værelse, og sagde: „Jeg er fremmed og der er ingen her, som jeg har mere Fortrolighed til end Dem; derfor overgiver jeg mig selv og min Velvære i Deres Hænder.“

Derpaa betroede han Lægen sit Liv, sine Penge og Værdier, samt bad ham hvide Hænder, Venner og en Del Kortretningssjæll. Slutelig ordnede han sin Begravelse m. m., hvorpaa han ligefrem lagde alt i Lægens Hænder.

Ligesom denne Mand lalte sin Tid til Lægen, saaledes skal ogsaa vi leve vor Tid til Gud og overgive os med alt vort til ham, som har sagt, at han vil denge Dødsreg for os.

Proderfjærlighed.

Jyrstinde Heltjenen beretter i sin Dagbog et Traak paa Proderfjærlighed, som bragte hende til at tænke paa Bibelens Ord: „Siget ikke alene med Tunge, men i Gjærning og Sandhed.“ Jyrstinden havde en Dag været ude at vandre, da hun paa Hjemveien ved Wejelbroen mødte en gammel Juvallid med Træben. Denne bad hende om en Almisje, og Jyrstinden gav ham nogle Skillinge. Glad hjalp den Juvallid bort til en stakkels blind Mand, som sad paa en Bænk et Stykke borte, og delte Gaven med ham. Jyrstinden kaldte da Manden tilbage og sagde: „Er denne Mand din Broder eller din Slegtning?“ „Nej,“ svarede Juvalliden, „han var min Kammerat i Krigen og er nu min Broder i Troen paa den Herte Kristus; han kan ikke, som jeg, gaa og ligge, da han er blind; det er derfor billigt, at jeg samler til os begge.“ — Heltjenen gav nu Jyrstinden ham en temmelig anseelig Gave og opmuntrede ham til at staa fast i Troen og Kjærligheden til Herten og Brødrene. Ved denne lille Tilbagegælle tilfaldt hun i sin Dagbog: „Naar vi, som er onde, bliver saa grebne ved Synet af redelig Kjærlighed og Trofasthed, hvor langt mere vil det da ikke behage vor himmelske Fader, at hans Værn elsker og broderligt understøtter hverandre. — Men naar vi gjør godt, da lader os ikke blive trætte, vi skal højst i sin Tid.“

Gud alene frygter jeg.

J Silo, en af Brødrementigheds Stationer i Syd-Afrika, var ved Juliend 1833, mens den dervedende Missionær sad rolig hos sin Familie, Tambufferne mod hans Forventning kom i blodig Kamp paa deres gamle Bis. Det lykkedes imidlertid den allende Læser ved Hjælp af de bedste fjædede snart at gjøre Ende paa Blodsudgudessen.

Ved denne Leilighed befriede en Kvinde, ved Navn Wilhelmine sig for at bringe en forblivet Hjælp til Nødhed. „Hvad har du med mig at gjøre,“ spurgte denne i Videnskabens Hede. „Hvad har du med mig at gjøre? Jeg frygter ikke for noget Menneſke.“ — „Men,“ spurgte rolig og alvorlig den kristne Kvinde, „frygter du heller ikke for den alvidende Gud, for hvem saadanne Ting er en Bederfjærlighed?“ „Jo,“ sagde den

af Brede glædende Mand, „for Gud alene frygter jeg.“ Og med disse Ord nedlagde han sine Læben.

Da Hofmændene raadede Reiseren til at landsforvisse, fængsle eller dræbe Kroyostomus, sagde andre, der kendte ham, at dette mistede til intet. „I Landflygtighed finder han dog et Hjem med sin Gud, indbrager du hans Guds, tager du dem kun fra de fattige, kaster du ham i Fængsel, saa kyster han sine Lænker, og dræber du ham, saa aabner Himlen sig for ham i Døden. Der findes bare et eneste Middel til at gjøre ham uheldelig: Tvung ham til at synde; intet i Verden er han bange for uden Synden.“

Den, som frygter Gud, behøver ikke at frygte for nogen Ting; den som ikke frygter ham, maa frygte alt.

Gaa til

Hirsch,

Ten gamle erfarne Apotheker fra København med deres Testar-Kontor samt for nærliggende Familie Mediciner af alle Slags — især: Hofmandsbræder, Raftbræder, Migabalsom etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om helles.

Vej-Ordre afshæbtes p. T. angaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1433 1/2 Ave. N. 1/2 Street Seattle, Wash.

W. & S. Schmidt Co

38 THIRD STREET,

MILWAUKEE, WISCONSIN

Blad eller for Katalog af Mediciner og andre Lægemidler, især for: Kjøbenhavn, København, Kjøbenhavn, Kjøbenhavn og Kjøbenhavn. Sendt med et.

Boghandel.

Vi tilbyder et af de bedste og mest gæd Udvælg af gamle og nye Bøger. Der Katalog med et Tilføj findes særskilt til enhver paa forespørgende. Der bedes bemærke, at dette Tilføj indbringer en lille over engelske Bøger, samt en lille over Føgel, som vi har indbragt siden 1863.

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.

416 3rd Ave., S.,

Bort Arbeidsfelt.

Syd Tacoma.

Kvindeforeningen mødte hos Mrs. Felt sidste Torsdag. Da Stebens Præst var forhindret fra at være tilstede, holdt Foreningens Præsident, Mrs. Nanan Arbogt.

Mr. I. Hansen fra Nærheden af Sioux City, Iowa, er flyttet til Washon og har købt sig Hjem her. Han er en Søn af Mr. J. Hansen. Velkommen!

Lang Grand.

Søndag den 22de Juni havde vi Gudstjeneste i Skolehuset her, efter-paa overhørtes tre Bøn. Senere paa Eftermiddagen læste Præsten med sine andre Bøen i M. Hansens Hus. Næste Gudstjeneste her i Skolehuset er bestemt, om Gud vil, til Søndag den 4de August. Velkommen alle!

Paulsda.

Søndag den 7de Juli besøgte Past. Kavler paa आमोदning en Finslænder Familie, Gabriel Ruttinen-Rokko- og døbte her Huset's mindste Barn. Og saa denne Familie havde nemlig — trods Nobbør — beholdt deres gamle Hjemlands Kristelige Skik, paa Herrens Befaling at ville gilde deres Bøen til Disciple ved at døbe dem og lære dem. Gud hjalp dem frendeles deri, og han lode sit Hæderbille holde ogsaa over denne lille Discipulinde. Elle Luttinen paa alle hendes Veie indtil dette Livs Ende!

Samme Eftermiddag holdtes Gudstjeneste med Korst Høst Prædiken i J. S. Tornen's Hus. Høstfaderen her med mange flere er forinden paa Massakren. Og saa den unge Johan Ed. Hillma, der med Høsten nylig kom fra det gamle Land, var paa Kærens Tilbedelse blevet med. Gud med dem alle og han giv dem en god Bedring. Efterpaa læste Præsten med Bøerne.

Washon.

Pastor Dale afsluttede en vellykket Termin Religions Skole sidste Torsdag. Skolen var besøgt af treten Bøen. Det er første Gang denne Menighed har haft en saadan Skole, og vi haaber det ikke bliver den sidste. Bøerne var meget flittige og benyttede Tiden vel for at lære om den Gælder, som i Naaden gjorde dem til sine Medarbejdere.

Ballard.

Doktoren havde just forladt Præstegaarden og givet strenge Ordre for Pleien af min uheldige hvide Fod, som igjen var blevet værre. Jeg skulde nu gives den fuldstændige No og Hvile. Ja jeg syntes dette var baade ondt og godt, men skulde dog prøve at tage min Medicin uden Jure Miner. Jeg hinkede ud i Kjølkenet for at begynde med varme Bad, Omflag osv. Jeg satte mig og undrede, hvordan jeg kom til at føle, naar alt skulde blive saa stille og magesigt i det ellers nok saa travle Hus. Førstend jeg havde Tid til at komme ind i soåret dybe Betragtninger, kommer Bedstemoder og Tante Marie. De begynder straks at opvarte mig uden lige, saa jeg syntes det gik an at være Invalid, naar man kunde saa sig Pleie.

Udet anede jeg, at medens disse behjælpelige Svader pleiede mig i Kjølkenet, den norste og den engelske Kvindeforenings Medlemmer og andre Venner havde laget de øvrige Bærelser i Besiddelse. Det er undværigt at sige, jeg blev overcastet. Det første, som randt mig isunde var: Hvorfor al denne Venlighed og Kjærlighed imod mig, som har gjort saa lidet for dem isommer? Hvor ofte sandes disse Ord: „Menneftet spaar, men Gud raar.“ Da jeg blev alene her med Menighedsarbejdet, tænkte jeg, at kanske jeg nu kunde blive til lidt Ryste og Dymuntring, men det har ofte syntes, som dette ikke var Guds Vilje. Derfor var det dobbelt hjært at føle, at I hjerte Søstre har „antaget mig i Sjerningens Sted.“ I syntes vel, det var lidt underligt, da I frembar Pengegaver og Bønninger ifra forskjellige Veninder, som var hundrede fra at være tilstede, at jeg ikke takkede eder paa en værdig Maade; men lad mig saa sige eder nu, at jeg ikke var istand dertil. Der gives Dage i et Menneftes Liv, naar Modet svigter og alting synes mædt og forsværet, og en af disse Dage i mit Liv var den 11te Juli. I forstod vist ikke, hvor hjærtkomment eders Besøg var, og hvor megen Trøst og Mismod I bødred ved eders Kjærlighed; og lad mig igjen forsikre eder om min oprigtige Tak for Besøget. I har saa ofte og paa saa mange Maader vist mig Kjærlighed, men jeg tror neppe, at jeg nogensinde har tænkt den mere end just da. Hvis det er Guds Vilje, at vi skal saa arbejde til-

sammen frendeles, saa er det min Bøn og inderlige Ønske, at Arbejdet maa forsværet i Enighed og sand indbyrdes Kjærlighed. Hvor mange Moser vi kan udstrø paa Livets Veil Igen Tak for Besøget, for Pengegaven, for al den hellige Glad, men mest af alt for al bevist Venlighed, Overbærenhed og Kjærlighed.

Megina.

Mr. og Mrs. Thos. Brusgaard fra Brandon, Minn., tilbragte den 4de Juli i Præstegaarden. Det var gammel Kjenndskab og Venstabs, som skulde fornyes. De favnede nok sin Ven M. A. C.

Mr. L. Grande og Datter Louise fra Blair, Wis., er paa Besøg i Seattle og Ballard. Louise er for Tiden hos sin Kusine Mrs. M. A. Christensen og pleier hende. Hun har nu i flere Uger lidt paa Grund af at have stukket en Spiget i Foden.

Mrs. M. O. Lane, Past. Geo. Lanes Mor, er nu paa Besøg hos sine Døtre Mrs. Paul Ostad og Mrs. Art. Palmer.

Kredsmdøde.

Minnesota Valley Kreds holdt Møde i Nord Dell Menighed, Past. M. O. Lanes Aald, fra 18de til 20de Juni. Underlegnede blev paalagt at sende en Beretning om Mødet til „Pacific Herald“, hvorfor bedes om Plads for følgende:

Mødet aabnedes med Gudstjeneste. Aabningsprædiken holdtes af Pastor W. Hoaglie over 14de og 15de Vers af 49de Kap. i 1ste Mojsesbog.

I Mødne Træl fremstilledes for os patriarken Jakobs Dødsleie, da han kaldte sine Sønner frem for sig og forkyndte dem, hvad der skulde møde dem i de kommende Dage, og hørte Mødlat, om hvem de nævnte Vers taler. Han fremstilledes som et Eksempel paa mange, der vil høre Menigheden til af forskjellige ydre Hensyn uden virkelig at have tilegnet sig dens Gøder, hvorfor hele deres Kristendom bliver en Byrde: „Og han bødiede sin Skulder til at bære Byrde og blev en arbejdspligtig Tjener.“

Tema for Samtalen var: Helliggjørelsen med Ps. 2, 12-13 som Grundlag. Referent over dette Tema var Pastor M. Giere. „Hvordan arbejder eders Saliggjøreelse o.s.v.“

Referenten opstillede følgende Punkter:

1. Denne Formanings Betingelse.
 - a) Hvem den angaar.
 - b) Dens Nødvendighed.
2. Denne Formanings Førdring.
 - a) Det gamle Menneftes idelige Afværelse; det nye Menneftes idelige Ibedelse og Fremgang i det gode.
 - b) Hvorved denne Formaning efterkommes. Hertil hører: Daglig Aarvaagenhed, Selvsfornegtelse, Kamp mod Synden, Bøn, Vad, Tro, fornyet Tillegnelse af Naaden, vel Brug af Guds Ord, Kristi Gjerningsløse, alt maa ske i barnlig Frugt og Trost.
3. Denne Formanings Trøst.
 - a) Vi er ikke henviste til vor egen Kraft.
 - b) Gud forleuer Naade og Kraft.

Kirken var vel fyldt med Tilhørere, som lyttede til den i Sandhed lærerige Samtale om disse herlige Ting; og vi tror tro, at mange gik derfra med rigere Erkendelse og med det faste Forsæt at ville forarbejde sin Saliggjøreelse og blive troere i Kjærlighed mod Gud og Næsten.

Den 20de Juni afsluttedes dette frendeles hyggelige Møde med at en af Menighedens unge Mænd, Theodor Geyting, blev ordineret til det hellige Prædikeembede. Han blev ordineret af Prof. Dr. S. G. Stub, assisteret af Præstene Kafen, Giere og Waller.

Gud giv at disse Mødne Festsdage maatte blive rige paa Besignelse for denne Menighed, og at Gud, som har gjort alt saa vel maatte velsigne.

E. Kuntson, Sek.

Besjendtgjørelser.

Det niende ordenslige Synodemøde for Pacific Distrikt holdes, om Gud vil, i Oakland, Cal., i Pastorernes P. M. Carlsons og S. V. Gustveds Menigheder fra 25de til 31te Juli, begge Dage inklusive.

Forhandlingsagenstunde: Daab og Konfirmation paa dansk-norsk.

Allerens Sacramente paa engelsk. Bølg foretages paa alle Distrikts Embedsmænd.

L. C. Fos, Pres.
O. M. Solbren, Sek.

Vige efter Synodemødet holder Pacific Distrikts Præstkonferens Møde i 4 Dage.

J. Grønberg, Forar.

Parklandnyheder.

— Mr. og Mrs. T. P. Kulaas fra Minot, N. Dakota, afslagde forleden Herald et venligt Besøg. De tænkte paa at tage en Tur til Californien deriblandt Oakland og samtidig indtage en del af Synodemødet dersteds.

— Sidste Søndag begyndtes Søndagsstole for Parkland Menighed med 4 Lærerinder og henvod 40 Børn. Vi haaber, at mange flere vil møde op næste Søndag. Skolen begynder kl. halv tre og holdes i Menighedens Skolehus.

Ungdomsforeninger.

Møde af Delegerter fra forskjellige Ungdomsforeninger i Pacific Distrikt holdtes i Vor Frelsers Kirke i Tacoma den 15de Juli kl. 3 Efterm.

Mødet aabnedes med Skriftlæsning og Bøn af Past. W. Høstved.

Derpaa bød Past. Preus de tilstedeværende velkomne til Mødet og anbefalede at vælge midlertidig Formand og Sekretær. Valgte blev Past. Preus til Formand og Amalie Høstved til Sekretær.

Tilstede var følgende Delegerter:

Mr. Arne Nilsen og Mr. Olaf Skott fra Seattle; Mr. Peter Christoffersen fra Bellingham, Miss Agnes Doe fra Edison, Miss Gertrude Holland og O. A. Ringstad fra Everett, Mr. Ole E. Olson fra Fir og Misses Janga Hong og Amalie Høstved fra Parkland.

Beslutet, at alle tilstedeværende har Taleret.

Beslutet, at denne Forsamling vælger Embedsmænd for Pacific Distrikt's Ungdomsforening for det kommende Aar.

Følgende Embedsmænd blev valgte: Formand, Past. H. A. Stub fra Seattle; Viceformand, Mr. Nilsen fra Seattle; Sekretær, Miss Amalie Høstved fra Parkland; Kassierer Miss Gertrude Holland fra Everett.

Derpaa besluttedes, at en Komite paa fem nedsattes for at udfærdige en Konstitution baade paa norsk og engelsk. Som Medlemmer af denne Komite blev valgte: Past. Preus, Formand, Past. Høstved, Mr. Ole Hoff, Past. O. Dingelstad, Past. Jøse.

Judbydelse fra Past. Høstved til at holde Ungdomsforening i Parkland ved Akademiet's Skulning næste Aar, blev modtaget med Tak.

Da man ikke vidste, hvilket Dags der ifjor var foretagne, besluttedes at alle Valg af Embedsmænd, som blev gjort for idag (15de Juli) erklæres ugyldige.

Beslutet, at vi opfordrer Ungdomsforeningerne til at indbetale 10 Cts. pr. Medlem til Grundfond.

Beslutet, at Sekretæren indsender Rapport om dette Mødes Forhandlinger til Pacific Herald, Kirkesidende og Lutheran Herald.

Mødet hævdedes med Herrens Bøn.

Amalie Høstved, Sekretær.

Fundet.

— En Paraply og et Par Damehandsker, som var igjen i Kirken den 4de Juli, kan faaes tilbage hos Thompson & Tegland.

NORDLANDS PHOTO CO.

Hjørnet af 1. Avenue og Broadway, Ballard, Wash.

Skandinaviske fotos.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjober hos Smith Heurichsen Shoe Company. 936 Pacific Ave. Tacoma. Norsk tales. Navn „Herald“.

Dr. A. P. Johnson,

Norsk Læge.

Kontor: 933 Pacific Avenue (over Malstroms Apotheke)
Kontor-Telefon: Main 1057. Residens-Tele. Main 7503
Kontor: 701 So. 2 Street.
TACOMA, WASH.

Alterbilleder Fortæller og Landstabsmaterier udlæres godt og billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Nord Eriaring. De bedste Anbefalinger haves. Skriv efter Katalog til **Arne Berger**, Artist.
544 Wash. Str., Portland, Oreg.

Lutheran Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

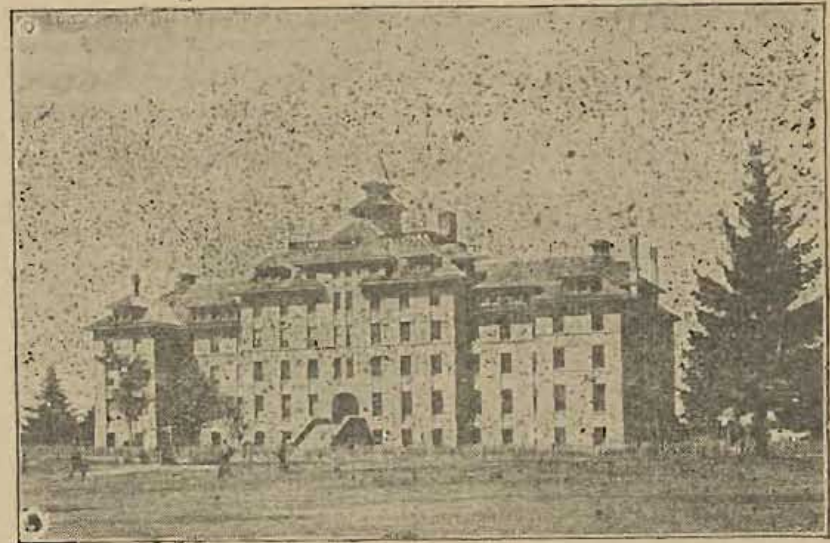
Recepthus ved det nye Landingssted for Emigranter. Børge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantnær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bli nød Raad og Daad.

Belt, som kommer fra Bøsten. Kjober med Belt Line Street nær Lær til Bøsten

Du vil gjøre „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos dem, som averterer i Bladets Spalter. Og det vil blive en rigtig stor Tjeneste, dersom du ogsaa nævner, at du saa vedkommen des Anvertisement i „Herald.“

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parkland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det største Lager Høstgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udføre Deres Hjem ved at gjøre jraa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser naar De skal udføre Deres Hjem.....